

ser for P-AL i jordprøver før gjødsling. Eftervirkningen kan bli stor i vekster som nytter ut jordas P-forråd bedre enn gulrot.

Samspill mellom N, P og temperatur. Kraftsuperfosfat syntes å ha en indirekte N-effekt, sannsynligvis ved å stimulere N-omdanningen i torva. Dette gjorde seg sterkere gjeldende i varme somre enn i kjølige. Når gjødsel-N viste en dårligere effekt ved høy sommertemperatur enn ved lav, ble dette forsterket ved stigende P-gjødsling.

Stigende mengder kaliumgjødsel, 33 % K (20—40—60 kg/da). Det var små og usikre avlingsdifferanser innenfor de gjødslingsintervall som ble prøvd. Mengder på 13—16 kg K/da ble funnet passende. I mengdeforsøkene ble det anvendt klorholdig K-gjødsel.

Klorholdig eller klorfattig kaliumgjødsel til gulrot? Gjennomsnittsresultatene fra 3 forsøk ga ikke grunn til å anbefale det ene gjødsel-slag fram for det andre. En del variasjoner i resultatene kunne tyde på at gulrøttens N-forsyning spilte en viss rolle ved sammenligningene. Dette bør klarlegges nærmere i nye forsøk.

Ut fra forsøk på Kvithamar (moldblandet leir) anbefaler *Roll-Hansen* til gulrot: 30 kg kalkammonsalpeter (26 % N), 60 kg kraftsuperfosfat (13 % P) og 30 kg kaliumsulfat (41 % K). Forsøkene på myrjorda oppfordret til større varsomhet med N-gjødsel og litt rikere K-gjødsling, men de anbefalte P-mengder er like.

Ifølge utenlandske forsøk inntar gulrot en stilling mellom klorømfintlige og klortolerante vekster. Spørsmålet om klor- eller sulfatgjødsel til gulrot er lite undersøkt i norske forsøk.

Rolf Celius.

BOTANIKEREN JOHANNES LID

85 ÅR

Den 11. januar i år passerte fhv. førstekonservator ved Universitetets botaniske museum i Oslo, *Johannes Lid*, 85 års milepelen. Fødselsdagen ble feiret på Kanariøyene hvor Lid, sammen med sin frue, *Dagny Tande Lid*, har drevet botaniske studier i flere år, undersøkelser som fremdeles pågår. Utforskningen av floraen på disse øyene i de sørøstlige deler av Atlanterhavet, må være en fascinerende oppgave for en botaniker med så omfattende floristiske kunnskaper — og interesser — som de Johannes Lid er i besittelse av. Samarbeidet med fruen, som er en stor kunstner når det gjelder «å tegne etter naturen», beriker selvsagt studiene i høg grad. Om Lids egne feltundersøkelser på Kanariøyene, går det nærmest «sagn» om hvordan han — på tross av sin høge alder — trosser alle vanskeligheter under meget utilgjengelige terrengforhold — når det gjelder å samle materiale til illustrasjon av sine avhandlinger, og til Universitetets naturvitenskapelige samlinger.

Johannes Lid har i årenes løp foretatt studiereiser i en rekke land, under både nordlige og sørlige himmelstrøk, bl. a. Svalbard, Jan Mayen, Island, Marokko og Algerie, og i de senere år på Kanariøyene.

Lids skriftlige produksjon er meget omfattende, men vi kan ikke gå i detaljer her. Hans hovedverk er «Norsk Flora», som kom ut i 1944 første gang, et verk som er høyt skattet ikke bare i vårt land, men også i de øvrige nordiske land.

I Det norske myrselskap, hvor Lid er livsvarig medlem, har han i en årrekke vært en meget skattet medarbeider. På årsmøtet i 1945 ble Lid innvalgt i selskapets representantskap, hvor han fremdeles er aktiv. Hans botaniske interesser omfatter — naturlig nok — også myrfloraen, og han har — sammen med undertegnede — publisert et par populært anlagte skrifter, nemlig: «Botaniske holdepunkter ved praktisk myrbedømmelse» (1943), og «Myrtyper og myrplanter» (1950), som begge er illustrert av Dagny Tande Lid. Disse skriftene omfatter 100 av de viktigste arter som vokser på våre myrer.

I den lange rekken av ærefulle verv som Lid har mottatt, nevner vi her bare disse to: Lid var i en årrekke formann i Norsk botanisk forening, og fra 1945 har han vært medlem av Vitenskapsakademiet.

I Det norske myrselskap føler vi trang til å takke Johannes Lid hjertelig for utmerket samarbeid i alle år, og for godt vennskap og all velvilje.

I 1955 ble Lid tildelt H. M. Kongens fortjenstmedalje i gull for verdifull vitenskapelig innsats.

Aa. L.